

Hadak

Útján

Bajtársi Híradó

A Magyar Harcosok Bajtársi Közösségének tájékoztatója

LXXIV. évfolyam

2023. április-június

580. szám

Simonyi László volt kp. vezetőnk (Chicago) visszaemlékezése 2023 tavaszán

Az ilyen történetekre azok, akik még élnek a DP-s generációból, emlékezni fognak, s talán nevetnek is egyet...

A II. Vh. utáni években Németországban a feketepiac, ami az amerikai megszállók jóvoltából korán beindult, már az első ősszel életszükséglete lett a kommunizmus elől elmenekült legtöbb magyar családnak. 1500 kalórián élni, ami a havi élelmiszerkártyára járt, ha egyáltalán lehetett ételmet találni, hosszú és sokszor hiábavaló sorbaállás után, a lassan újranyitó üzletekben, szóval nem volt könnyű a bajor hegyekben. Pláne, ha kamaszkorúak is voltak a családban, mint én... Így aztán megkezdődött az úgynevezett "hamszterolás".

Sok DP-s menekült, sokszor naponta, korán reggel útrakelt tehát gyalog, menve hegyre fel, völgybe le, s bekopogott minden parasztgazda kapuján, s elkezdett hamszterolni, így vagy úgy...

Az én nagynéném, anyám idősebb özvegy testvére, Heffner Mária mestere volt ennek az új és nagyon kellő foglalkozásnak... Ha sikerült neki bejutnia a Stubéba (kb. egy nappali és konyha egyben, a gazda legnagyobb helyisége), akkor Mimi nénim rögtön kereste, s mindig meg is találta a család elesett katona tagjainak fényképeit, sokszor a képek mellé írva, hogy Stalingrad, Tobruk, Verdun, Krusevac, Budapest, Monte Cassino, ahol egy apa, fiú, unoka bevégezte életét fürs Vaterland...

"Oh, ich sehe Sie hatten so viele verloren... Wie ich auch, in Ungarn, ich weiss, wie Sie es immer nachdenken"... Mimi néni elég jól beszélt németül, s így haladt a bevezetés. "Ja, es

**Hadak Útján Bajtársi Híradó -
A Magyar Harcosok Bajtársi Közösségének
tájékoztatója. Indult 1949 áprilisában
Ausztriában ill. Bajorországban, "MHBK
Központi Tájékoztató" címen.
Az MHBK-t alapította Zákó András m.kir.
vezérőrnagy Innsbruckban ill. Klagenfurtban
1947-48-ban.**

**World Federation of Hungarian Veterans
Official Review, Quarterly Periodical**
Megjelenik negyedévenként, ISSN 0847-2599
Kiadó és szerkesztő/Publisher and Editor: Dr.
Tóth Gergely, MHBK központi vezető
Nyomda/Printing: Terc, Budapest
Pénztáros és elosztó: Borbás Erzsébet

A szerkesztő levelezési címe:

Dr. Tóth Gergely
801 S. Federal Hwy., #205
Pompano Beach, FL 33062, USA
Email: hadakutjan@yahoo.com
Az emailben továbbított gépelt anyagot kérjük
sima word-formátumban elküldeni.

**Kérünk minden címváltozást is a fenti
emailcímen bejelenteni.**

**Minden lapfenntartási hozzájárulást, Zrínyi
Alap járadékot kérünk az alábbi címekre
kiállítani, lehetőleg USA dollárban:**

1. USA/Kanada csekken: egyelőre
Gergely Toth névre kiállítva, a szerkesztő
címére postázva (a Memo-ba: MHBK)

2. Banki átutalással az USA-ból:

Routing nr. [for Wire transfers]: 021000021
Account nr.: 638360377
(Routing nr. [for ACH transactions]: 267084131)

3. Banki átutalással máshonnan:

Swift code: CHASUS33
Account nr.: 638360377
(JPMorgan Chase Bank, 383 Madison Ave., New
York, NY 10017)

Utalások Kanadán belül: l. az 5. oldalon

Beküldött kéziratokat és fényképeket nem
őrünk meg és nem küldünk vissza. A
szükséges javítás és a rövidítés jogát
fenntartjuk. A névvel aláírt cikkek nem
feltétlenül tükrözik a szerkesztő és a kiadó
álláspontját, s azokért mindenkor a cikkíró
felelős. Folyóiratunkban megjelent írásokat –
a szerző és lapunk megnevezésével – más
újságok és honlapok szabadon átvehetik.

Lapzárta:

Március, június, szeptember ill. december 1.
Az időről-időre fellépő helyhiány kapcsán
megértésüket kérjük, amennyiben lehet, a
beküldött anyagot a következő számokban
közöljük.

A tartalomból:

-65. MHBK-Bál Calgaryban
-Az emigrációs csoportok hírei
-Goór Györgyre emlékezünk
-Helyére került emléktáblánk a Ludovikán
-Megemlékezések, programok a tavasz folyamán
-Halálhírek, méltatások, rövid hírek, levelek

ist schon so”... A Hausfrau bólogatott a kontyos fejével, és ezekkel a mondatokkal Mimi néni letelepedett a legközelebbi székre, s néhány perc további beszélgetés után, az emlékeket felelevenítve, néha valóban könnyes szemekkel, vége volt a vizitnek.

A Mimi néni, nyugodjon békében a clevelandi temetőben, ahol tovább álmodhatja a magyar feltámadást, ezután szépen kijött az ösvényre, cipelve egy jókora szatyorban amit négy vagy öt amerikai cigarettáért kapott, egy liter friss tejet, vagy hat tojást, egy darab füstölt disznóhúst vagy egy kiló krumplit, s szuszogva, de mosollyal hozta nekünk, amin azután a családunk elélt majdnem egy teljes hétig...

Hát így éltünk mi akkor, amikor vártuk, hogy lesz-e egy hely a világon, amely valamikor befogad minket, hogy nemsokára megint eleget ehessünk...

65. MHBK Gálából Calgaryban

Március 11-én rendeztük meg sikeresen a 65. Gálábólunkat. Erről küldök egy rövid beszámolót, amit egy vendégünk írt. Csatolok egy pár képet is: a bálbizottsági képen baloldalt áll Kristina unokám (lapunk Calgary-i elosztója – a szerk.), középen Várvi József MHBK-csoportvezető, mellette pedig én ülök. - Magas Dóra

“Példamutató szervezés, egybehangolt közösségi munka és ennek eredményeként színvonalas műsor. Röviden szólva így jellemezhetnénk a Calgaryban március 11-én megtartott Magyar Gála Bálát, amelyre a Magyar Harcosok Bajtársi Közösségének szervezésében került sor. A példaértékű rendezvény immáron a 65. évfordulóját ünnepelte olyan fergeteges sikerrel, hogy bizton állítom, sokáig emlékeinkben marad.

Várvi József elnök, Magas Dóra, Angyalfi Klementina és Göttli Julianna rendező-szervezők, népes segítőikkel együtt, feladatuk magaslatán állva, 60 táncoslábú fiatait hívtak meg, szerveztek be és háromszáz vendég csodálhatta meg produkcióikat. A Palotás táncsoport korhű öltözékben az 1800-as évek táncait mutatta be, amelyek koreográfusai, Bíró Magdi és Bíró György ezúttal is szakmailag kiváló munkát végeztek. A Vadrózsa néptáncgyűttes magyarbódi és vajdaszentiványi táncokkal kedveskedett a vendégseregnek. Mindenki kíváncsian várta a hagyományoknak megfelelően a táncgyűttesek sorában utolsóként fellépő elsőbálosok bemutatkozását, amelynek koreográfusai Mishelle Lakatos és Jessie Marshall voltak. Nem csalódtunk. A 16 táncospár fegyelmezetten, de mégis játszi könnyedséggel szárnyalt a parkettán. Csodálatos és szívet melengető látvány volt, pedig csak négy hónap állt rendelkezésükre a legszebb klasszikus tánc betanulására.

Persze a bálnak nemcsak ebben nyilvánult meg a közösségformáló szerepe. Az esten kiosztották a különböző szervezetek által szponzorált ösztöndíjakat az arra érdemes diákoknak. A meghívottak között szerepeltek Alberta tartomány kiemelkedő társadalmi és politikai személyiségei is, akik a magyar közösségekkel való építő jellegű együttműködést is méltatták. Néhány ország tiszteletbeli konzulja is megjelent. A bál hivatalos részét követően hajnalig tartott a vidám táncmulatság.

Móricz Lajos”

Móricz Lajos a British Columbiái Kelownából érkezett a Bálra, ő a Napjaink c. magyar havilap főszerkesztője. – a szerk.

Végső búcsú Goór Györgytől

Ahogy előző számunkban már jelentettük, február 25.-én életének 97. évében Sydney-ben elhunyt Goór György, lapunk hűséges olvasója és szerzője, emigrációs cserkészvezető, volt hadapródiskolás, m. kir. híradós zászlós, az MHBK Ausztráliai Főcsoportjának volt vezetője, az MHBK Sydney főcsoport volt vezetője, az ausztráliai MHBK egyik alapítója, a Szent László Társaság és Rend volt főkapitánya, lapunk

gyakori szerzője, kiváló magyar ember (*Nyíregyháza, 1926. április 27). A Sydney-i Szent Erzsébet magyar öregotthonban érte a halál.

Temetésén Patay Ferenc, NSW tartományi széktartó képviselte a Szent László Rendet, Vass Sándor pedig az MHBK-t (l. képünket). A Jóisten nyugosztalja az elhunytat!

Hozzájárulások utalása Kanadán belül

Kedves kanadai Bajtársak és Olvasóink, kérjük hozzájárulásaikat az alábbi két módon továbbítani Torontóba. Előre is köszönjük!

1. A hagyományos módon sima csekken, Hungarian Veterans' Association névre kiállítva, s torontói segítőnk, Forrai Levente címére küldve: 26 Spruce Ave., Richmond Hill, ON L4C 6W1
2. Ún. e-transferrel, mely esetben nincsen banki levonás. Ha szükséges, gyerekek, unokák segíthetnek az idősebbeknek. Ehhez mindössze a lenti emailcímre van szükség. Az utalás módja: "An e-transfer can be completed via online banking. If your member doesn't do online banking then an option is for them to give the funds to their kids who use online banking and they can complete the e-transfer. E-transfers are to transfer funds within Canada (between Canadian banks). For this, the sender doesn't have to know with which bank you bank, or any account numbers. In order to send an e-transfer, the client should go to their online banking and press "transfer", choose the e-transfer option, and for the first time "add a recipient", i.e. add your association's email address, levantef@primus.ca. Once they have entered this email, they can key in the amount and a reason why they are sending the funds, e.g. 'donation'".

**Részletek Dobozy István VRNT, az MHBK Délausztráliai „Zákó András”
főcsoport vezetője, az MHBK központi vezetőjének ausztráliai helyettese, a Szent
László Társaság (1861) és Rend ausztráliai törzsszéktartója jelentéseiből Adelaide-
ből, a helyi MHBK Értesítő 2023 április-júniusi számából, kivonatosan:**

Tisztelt Bajtársak! A március-15-i megemlékezés alkalmára küldött üzenet Orbán Viktor miniszterelnöktől reménységgel töltött el minket. Olvasása közben Petőfi Sándor verse jutott eszembe, az **Ismét magyar lett a magyar...**

A ma élő magyarok feladata, hogy kemények legyenek, tisztességesek és igazak. Egy olyan korszakban, amelyben mindenünnen árad a züllöttség, legyünk tiszták és gerincesek, hogy megőrizhessük szabadságunkat.

Goór György, 1926. április 27 – 2023. február 25

Az MHBK központi vezetőjének emeritus ausztráliai helyettese, a Szent László Társaság (1861) és Rend tb. főkapitánya.

Fájó szívvel értesültünk nagyrabecsült bajtársunk elhunytáról. Részvétünket levélben közöltük a családjának. A temetésére küldött koszorú Patay Feri és Vass Sándor jelenlétében képviselte az MHBK-t és Szent László Társaság (1861) és Rendet. A családtagok megemlékezése után rövid búcsúztatást mondtak és felolvasták v. Imre László, a Rend főkapitánya, és Bozsik Tamás széktartó üzenetét.

Két évvel ezelőtt, 2021. április 23-án, az Erzsébet Otthonbeli lakásán meglátogattam Gyurka bajtársat. Hosszan elbeszélgettünk, felidézve a régi emlékeinket a bajtársias kitartás fontosságáról. Búcsúzásunkkor Gyurka bátyám leemelte a polcáról az MHBK jelvényünk plakettjét és a Szent László Rend berámázott rendi jelvényünk képmásolatát és átadta nekem további megőrzésre. Ezek most az én íróasztalomat díszítik. Megható szavaiban kérte feleségemet, Mariandl-t, hogy sok szeretettel vigyázzunk egymásra.

Nehéz lenne felsorolni a sok segítséget amit nyújtott számomra, évtizedeken át. Fiatalabb korom és kevesebb tapasztalatom ellenére megbízott bennem, meghallgatta terveimet és támogatta azokat. Mindig nagy szeretettel szólt hozzám. Távozása igen nagy veszteség mindannyiunknak. Meggyőződésünk, hogy mély keresztény hite és végtelen hazaszeretete a Úr színe előtt megértésre talált. Emlékét nem csak gondolatban, de leveleiben, leírásaiban is megőrizzük. Isten Veled drága Bajtársunk, nyugodj békében!

Hősök Napi megemlékezésünket május utolsó vasárnapján, 28-án tartjuk a Magyar Klubban. Délután 1-kor ebéd és megemlékezés.

Dobozy István VRNT, Főcsoportvezető, Adelaide, 2023. április 26

Dobozy István és v. Nagy Ákos

Dél-Ausztráliai csoportunk tagjai az adelaide-i Magyar Klub előtti hősi emlékműnél, március 15.-én

Helyére került az emléktáblánk!

Kedves Bajtársak, Támogatóink, kedves Olvasóink,

nagy örömmel jelentem, hogy március 22.-én végre hivatalosan a helyére került az MHBK-emléktáblánk az erre legméltóbb, szimbolikusan is legmegfelelőbb helyen, eredeti terveinknek megfelelően Budapesten a Ludovika épületében (ma Nemzeti Közszerológati Egyetem), mely az elsőszámú választásunk volt, de sokáig nem tűnt lehetségesnek.

Így lehetővé vált, hogy az immár 76 éves MHBK-nak, mint a cserkészlet mellett a legismertebb magyar emigrációs szervezetnek végre Magyarországon is legyen méltó emléke. Hosszú út vezetett idáig, több kérelmet kellett megírnom, amíg sikerült elérnünk az engedélyezést.

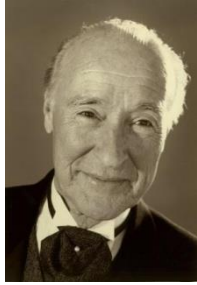
Ismételten köszönjük az erre beküldött pénzbeli támogatásukat és segítségüket!

Külön köszönet illeti az erre a célra létrehozott emléktábla-bizottságunk tagjait: Nagy László Gerő ny. ezredest, a HOHE alelnökét, Borbás Erzsébet pénztárosunkat, és néhai Goór Györgyöt (aki nemrég hunyt el Sydney-ben, l. előző és mostani számunkat). Köszönet Várkonyi István kőfaragó mesternek is, aki pontos és szép munkával készítette és szerelte fel a márványtáblát, mely a főbejárati fogadóter belsej udvarra nyíló személyi kijáratánál lévő falpilléren található.

Dr. Tóth Gergely, kp. vezető

Fotó: Tóth Ernő

v. **Majthényi László**, híd- és útépitő mérnök, a kanadai Vitézi Rend főcsoportvezetője 91 éves korában február 9.-én Torontóban elhunyt. Katonacsaládból származott, hadapródiskolásként került ki a harcok idején iskolájával Ausztriába. 1946 júniusában tért vissza Magyarországra. Az 1956-os forradalom harcaiban részt vett, ezért külföldre kellett menekülnie. Olaszországba, majd Kanadába emigrált. A magyar ügyeknek fontos szervezője és vezetője lett. A Kanadai Történelmi Vitézi Rend főcsoportvezetője volt több éven át. Az MHBK-nak értékes tagjaként támogatta és hűséges olvasója volt a Hadak Útjának. A Hősök Napja ünnepi szónokaként hazafias gondolatait és hadapróiskolai emlékeit idézte. Gyászolják családja, rokonai, kiterjedt baráti köre, bajtársai, s a magyar szervezetek. Isten adjon neki békés nyugalmat az Örök Hazában!

Korábban már szomorúan értesültünk **Majthényi Barbara** haláláról. v. Majthényi László 2022. június 26.-án elhunyt felesége volt. Barbara 1931-ben született Viden. Az 56-os forradalom leverése után, férje harcokban való részvétele miatt, menekülniük kellett. Kanadában az Ontario tartománybeli Londonba, majd Torontoba költöztek. Három gyermekük született, Bea, Kinga és Péter. Gyermeknei nevelése mellett a festőművészetben is jeleskedett. Férjével együtt támogatója volt az MHBK-nak és hűséges olvasója a Hadak Útján Bajtársi Híradónknak. Az magyar rendezvényeken mindig számítani lehetett jelenlétükre. A torontoi magyar közösség és az MHBK is megint elvesztette egy hazafias érzelmű értékes tagját. Hamvait férje mellett, Esztergomban helyezik örök nyugalomba. Adjon neki a Jóisten békés nyugalmat, és találkozást férjével az Égi Hazában.

Majthényiék kívánságukra immár végleg hazatértek szülőhazájukba, Magyarországra. Hosszú, külföldön töltött éveik után itthon akartak örökre megpihenni. Otthont találtak külföldön is, de szülőföld csak egy van, ami visszavárta őket. -A szertartás Esztergomban május 8.-án a Bazilika téli kápolnája urnatemetőjében zajlott, napsütéses időben, a család, kanadai, magyarországi rokonok és barátok részvételével, méltó módon, zenei kísérettel. A család szomorú szívvel búcsúzott a szeretett szülőktől, akik nagyon fognak hiányozni. A Jóisten adjon mindkettőjüknek örök nyugalmat!

Borbás Erzsébet

Fenti elhunytjainkat korábban röviden már méltattuk, azóta nyugalomra helyezték őket. Most tehát végleg hazatértek. – a szerk.

Kerestetés

Keresem nagyapám testvére, **Dr. Szalontai Sándor (1910-1994) sírhelyét**. Nagyszalontán született 1994. november 29-én és Debrecenben végzett jogi egyetemet. A II. világháború után emigrált Kanadába és Torontóban élt 1948-tól 1994-ig. Aktívan részt vett a helyi magyar közösség életében. Az MKCsBK egyik torontói vezetője volt.

1983. május 31-én megnősült, feleségül vette özvegy Bálint Károlynét (szül. Horváth Gabriella). Dr. Szalontai Sándor hirtelen hunyt el szívinfarktusban 1994. augusztus 18-án. Gyászszertartása Torontóban volt augusztus 26-án a Morley-Bedford Funeral Service-nél, hamvait felesége vette át. Felesége 2008-ban meghalt, rokonait meglesni nem tudtuk.

A gyászszertartáson - a korabeli lap szerint - az hangzott el, hogy Dr. Szalontai hamvai Magyarországra lesznek szállítva. Erről a magyarországi rokonok nem értesültek, nem tudnak. A torontói temetőben nincs a nevén sírhely regisztrálva.

Amennyiben tud információval segíteni, kérem küldje el nekem emailben: szalontaidr@hotmail.co.uk

Köszönettel, Dr. Szalontai Imre

lovag Kenyeres Dénes nyá. Alezredes beszámolója Kecskemétről

Háború a Szovjetunió ellen előadás-sorozat

2023. február 11-én Nagykőrösön, az Arany János Kulturális Központban folytatódott a Hadtörténeti előadás-sorozat. Tolnai Gyula, a budapesti Hadtörténeti Intézet és Múzeum munkatársa, Háború a Szovjetunió ellen 1941-43 címmel tartott nagy érdeklődés mellett előadást. A Károly Gáspár Egyetem doktorandusza főleg a nagykőrösi honvédek II. világháborús szereplését domborította ki.

A nagykőrösieket főleg a kecskeméti Magyar Királyi "Zrínyi Miklós" 7. Honvéd Gyalogezred 7/I. és a 7/II. zászlóaljába sorozták, illetve a tartalékos állományt a mozgósítást követően ezekbe a zászlóaljakra osztották be. Az előadó felvázolta az 1942 nyarán történt búcsúztatást, a hadműveleti területre való kiszállítást, a harcra vetések körülményeit, valamint a Don-menti hídfőként folytatott elkeseredett, véres harcokat. Végül kitért az 1943 januári doni áttörésre, annak következményeire. A nagykőrösi honvédek is jelentős veszteségeket szenvedtek a Szovjetunió elleni háborúban. Tolnai Gyula több nagykőrösi katona háborús napjából, visszaemlékezéseiből is idézett.

A Hadtörténeti Múzeum fegyveranyagából rögtönzött kiállítás keretében meg lehetett tekinteni a II. világháborús magyar, szovjet és német fegyverzetet és katonai felszerelést. A nagy sikerű előadáson és

fegyverzetbemutatón jelen voltak a HOHE kecskeméti területi szervezetének tagjai is.

Emlékezés és koszorúzás a hős városban az 1848. március 15-ei forradalom 175. évfordulóján

Az idei megemlékezésen is esett az eső, és szerdai napra ébredtünk, ugyanúgy mint 175 esztendővel ezelőtt a nevezetes nap szereplői. 2023. március 15-én, Kecskeméten a Városháza Dísztermében kezdődött a jubileumi megemlékezés. A Himnuszot követően a Kecskeméti Katona József Nemzeti Színház művészei adtak zenés műsort Az otthon hazahív címmel. A színvonalas előadást Galambos Attila irodalmi vezető és Tóth Kata dramaturg szerkesztette és Sente Vajk rendezte. A műsor kezdetén egy művész elszavalta Petőfi Nemzeti dal című versét. Utána verses és prózai előadások hangzottak el.

A nagy sikerű műsort követően Nyeste Pál tanár, piarista szerzetes mondott beszédet. Kiemelte az akkori fiatalság határozott kiállását a forradalom ügye mellett. Hangsúlyozta, hogy az ember természetéhez és méltóságához hozzátartozik a szabadság érzése. Így természetes, hogy a márciusi fiatalok tüntettek, s a szabadságharc idején pedig harcoltak. Külön is kiemelte a Piarista Rend tagjait és szerzeteseit, akik közül többen is buzdították a honvédseregek katonáit a harcra és a haza szeretetére.

Az ünnepi megemlékezés végén a jelenlévő szervezetek, egyesületek képviselői elhelyezték a Kossuth szobor talapzatára koszorúikat. Kecskemét önkormányzata nevében Szemereyné Pataki Klaudia polgármester, a Történelmi Vitézi Rend képviselőjében v. Tiszavölgyi István törzskapitány, v. Béni Tibor vitézi hadnagy és v. Boksa Éva, aki a HOHE-nak is tagja, a HOHE és az 1956-os Magyar Nemzetőrség nevében Kenyeres Dénes alezredes, Hutás László és Rózsa Zoltán nemzetőrtisztek helyezték el koszorúikat. A megemlékezésen közreműködtek a Kecskeméti Városi Fúvószenekar és a Kiskun Huszár és Honvéd Hagyományőr Egyesület tagjai. A Szózat zárta a rendezvényt.

Emlékezés II. Rákóczi Ferencre

Kecskeméten az idén is megemlékeztünk a nagyságos fejedelem születésnapjáról. II. Rákóczi Ferenc erdélyi fejedelem és a rendi Magyarország vezérlő fejedelme 347 évvel ezelőtt, 1676. március 27-én született

a Zemplén vármegyei Borsi kastély emeleti sarokszobájában. Az emlékezést és koszorúzást a Honismereti Szövetség

Bács-Kiskun vármegyei Egyesülete és a HOHE Kecskeméti Területi Szervezet tartotta március 27-én Kecskeméten a Rákóczi utcán lévő Rákóczi emléktáblánál, amely Pálfi Gusztáv alkotása. Székelyné Kőrösi Ilona, a Honismereti Egyesület megyei szervezet elnöke köszöntötte a megjelenteket. Röviden ismertette a fejedelem tevékenységét. Kenyeres alezredes ünnepi beszédében Rákóczi őseinek tetteit, a fejedelem szerepét hangsúlyozta. Végül elszavalta Petőfi Sándor költő 1848 áprilisában írt Rákóczi című versét. A megjelent szervezetek nevében Székelyné és e sorok írója koszorúzott a Rákóczi emléktáblánál.

Ratkay Zoltán Imre, HOHE vez. tag: Március 15.-e Mosonmagyaróváron

A mosonmagyaróvári március 15.-i ünnepélyeken a HOHE helyi csoportja is részt vet. Délben a mosoni temetőben a Piarista Gimnázium diákja szavalt. Az ott lévő katonasíroknál egy-egy szál virággal emlékeztünk meg a hősokról.

Később a MOFÉM Zenekar a Múzeumkertben zenével várta a megemlékezőket. A szeles, rossz idő ellenére is sokan jöttek el a 175. évfordulóra. Az ünnepi beszédet Székely Zoltán múzeumigazgató tartotta, majd a Bolyai János iskola 6. Osztályos tanulói a 'Talpra Magyar!' irodalmi műsort adta elő. A Toborzó c. táncszámot a Lajta Néptáncgyűttestől láthattuk. Ezután koszorúzás következett a 48-as emlékműnél, majd a Szózat eléneklésével zárult a megemlékezés.

Részletek Prof. dr. Szakály Sándor március 15 alkalmából Budafokon tartott ünnepi beszédéből:

„A 175 évvel ezelőtti események meghatározóak voltak nemzetünk történelmében. (...) A magyar historikus nemzet, nekünk történelmünkben és históriánkban a szép legendáknak is ott kell lenniük. Ezek a szép legendák erősítenek meg bennünket abban, és ösztönöznek arra, hogy másként lássuk a világot, és tegyünk azért valamit közösen. 1848 márciusának igazi üzenete, hogy képes egy nemzet összefogni, talpra állni, és megpróbálni kivívni saját maga számára úgy a szabadságot, hogy ebből mások is részesülhessenek. (...) Petőfi halhatatlan érdeme, hogy összekapcsolta a szabadságot és a hazafiságot Nemzeti dal című versében is.”

Monostoriné Szelezky Gabriella (Nagytétény-Budafok): 175 évvel ezelőtt

1848-49 egy egész korszakot jelképez. Olyan kort, melyben Himnuszunk, Szózatunk és zászlónk piros-fehér-zöld színe született, melyben országunk fővárosa Budapest lett, melyben gyönyörű magyar nyelvünk hivatalossá vált. Ezt adta nekünk 1848 tavasza.

175 évvel ezelőtt március 15-e ifjúsága merészen és törhetetlen tettvággyal mutatta meg hazaszeretét. Lemondtak egyéni kényelmükről, nyugalmukról a nemzet szabadságáért. Nem alkudoztak, nem egyezkedtek, mentek a maguk útján, még ha ez a legsúlyosabb egyéni áldozatokkal is járt.

A hazáért élni, dolgozni, tenni és meghalni is tudtak, ezzel fényes példát adva az utókornak. 1848 hőseinek neve ma már fogalom, alakjuk szimbólummá vált, mert a Hadak Útján hősiek alakok járnak.

Olyanok, mint bibersheimi Zambelly Lajos huszár ezredes.

Az 1815-ben Szegeden született, nemes katona pályafutása 14 évesen az olmützi katonaiskolában kezdődött. Az élet úgy hozta, hogy rövid idő alatt futott be szép katonai karriert, a legmagyarabb fegyvernemnél, a huszároknál. 1844-től főhadnagy a 4. Sándor Huszárezrednél. 1848 szeptemberétől már részt vesz a harcokban, amikor ezredével csatlakozik a honvédsereghez, októberben már százados. 1849 elején őrnagy a feldunai hadtestben, melynek hamarosan vezérkari főnöke lesz, de az ezredesi rendfokozatig meg sem áll.

1849. január 3-án zajlott az a tétényi ütközet, melynek a Vilmos-huszárok kötelékében ő maga is részese volt. Jelassics már közeledett Pest-Buda elfoglalására, de Görgey dandárai feltartóztatták őket Téténynél, s a derék huszárok között ott találjuk Zambelly Lajost, aki hősiességével itt is kitűnt az Ottinger osztrák tábornok lovas dandárával vívott harcban.

Katonai sikerei elismeréseként a Magyar Katonai Érdemrend ideiglenes III. osztályú érdemjelét – a Bem-féle koszorút adományozza számára 1849. április 14-én a hadügyminiszter, Mészáros Lázár. Az elsőtől az utolsó pillanatig részese a szabadságharcnak. Világosnál esik fogsága és sorsa sok magyar hazafi sorsával azonos, várfogság.

Élete végén sorsa visszahozza a hajdani győzelem helyszínére Nagytéténybe, ahol 1901. február 6-án végleg csatlakozik az 1848-49-es szabadságharc égi seregéhez.

Tisztelegjünk ma Zambelly Lajos honvéd ezredes és valamennyi társa előtt, akik ott szolgálták nemzetüket, ahova a sors állította őket.

Ludovikás életutak

„Ludovikásnak lenni minden időben kiváltság!” – hangsúlyozta köszöntőjében Deli Gergely a NKE rektora. Az egykori Magyar Királyi Honvéd Ludovika Akadémián a tisztjelöltek legfontosabb fejlesztendő jellembeli tulajdonságai a hazaszeretet, a becsületesség, a hűség, a bajtársiasság, a kötelességérzés, a bátorság, az engedelmesség, az őszinteség és a következményekért való helytállás voltak. „A Nemzeti Közszolgálati Egyetem feladata, hogy ezeket az értékeket, a ludovikás hitvallást továbbörökítse. Küldetésünknek tartjuk, hogy hazánkhoz és nemzeti értékeinkhez hű, egyúttal jól képzett, felkészült és széles látókörű szakembereket képezzünk és neveljünk”

„A Ludovika Akadémia története a képzés tekintetében három fő időszakra bontható: a hallgatók kora (1872-1883), a növendékek kora (1883-1897) és az akadémikusok kora (1897-). A Ludovika tehát folyamatosan változott és alkalmazkodott az aktuális követelményekhez és lehetőségekhez” – mutatott rá köszöntőbeszédében Lippai Péter dandártábornok. Az NKE Hadtudományi és Honvédtisztképző

Karának dékánja egyebek mellett beszélt arról is, hogy a könyv időben 170 évet ölel fel (1833-2004), bemutatva az életrajzok fontosabb állomásait, ezzel párhuzamosan jelentős ismeretet átadva szól a tárgyalt korszakokról, a fontosabb nemzetközi és hazai történelmi eseményekről, időnként szinte percre pontosan bemutatva azokat. A kötetben szereplők többsége részt vett az első és/vagy a második világháborúban, gyakorlatban bizonyítva, mit tanult, mit kapott a Magyar Királyi Honvéd Ludovika Akadémián.

A *Ludovikás életutak* című könyv bemutatója egy kerekasztal-beszélgetés keretében történt. „A kötettel az volt a célunk, hogy az életrajzokon keresztül bemutassuk, milyen élet, milyen oktatás-nevelés folyt a Ludovikán. Láttatni akartuk, hogy a tisztek, akik innen kikerültek, joggal váltak, válhattak példaképekké a társadalom számára” – emelte ki Csikány Tamás, majd ismertette Boromisza Tibor életét. Szakály Sándor Kozma István életén és Hausner Gábor Perjés Géza életén keresztül bemutatták a ludovikás életutak sokszínűségét

„Nem minden Ludovikát végzett tiszt maradt katona, de akik levetették az egyenruhát, azok között is bőséggel találhatunk olyanokat, akik más területen komoly sikert értek el. Művészek, tudósok, politikusok lettek, vagy jelentős sportsikereket mondhattak magukénak. A többségnek pedig, akik katonaként szolgálták hazájukat, helyt kellett állniuk egyik vagy másik, esetenként mindkét világháborúban, majd átélni az 1950-es évek megaláztatásait. Mindez a ludovikás nevelés nélkül elképzelhetetlen lett volna. A könyvben szereplő 25 életrajzot önkényesen válogattuk, hogy konkrét személyek sorsán keresztül bemutassuk a Ludovikáról kiinduló életutak sokféleségét, igazoljuk, hogy nem csupán mítosz mindaz, amit a Ludovika Akadémiáról gondolunk” – mutatott rá Csikány Tamás.

E kötet Csikány Tamás és Hausner Gábor szerkesztésében, a Ludovika Egyetemi Kiadó gondozásában jelent meg. Szerzői Balla Tibor, Balázs Géza, Csikány Tamás, Galánthay Zsombor, Hausner Gábor, Horváth Miklós, Illésfalvi Péter, Kiss Gy. Csaba, Németh Balázs, Okváth Imre, Pusztay Sándor, Szakály Sándor és Szoleczky Emese.

Szöveg: Páhy Anna, fotó: Szilágyi Dénes, beküldte Nagy László Gerő ny. ezredes, a HOHE alelnöke

„Az egész nemzetet fogják szolgálni”

Kedves Gergely! Küldöm a 100 napos ünnepségről a beszámolót és a legfontosabb fotókat. Bajtársi üdvözléssel: Laci (Nagy László Gerő ny. ezredes, a HOHE alelnöke)

A hagyományörzés kiemelt jelentőséggel bír a Nemzeti Közszerződési Egyetem számára, amely – többek között – a Ludovika Fesztivál keretében szervezett „száznapos ünnepségben” is megelevenedik. A rendezvény eredete a huszadik század első feléig nyúlik vissza: 1924-ben ünnepelték először a tisztavatásig tartó száznapos időszak kezdetét. Schmittné Makray Katalin, az MH Ludovika Zászlóalj zászlóánya kiemelte: az akadémián végzett tanulmányok a tudás megszerzése mellett az erények - igazságosság, mértékletesség, bátorság és bölcsesség is szólnak.

„Az egyik legszebb hivatást választották, hiszen egy egész nemzetet fognak szolgálni, ahogy tették már az egyetemi éveik alatt például a déli határon vagy a járványkezelés során. Higgyenek a jövőben is a hazaszeretet nemzetmegtartó erejében, a szorgalmas és kitartó munka eredményességében és a Magyar Honvédség közösségi erejében, mert a hitükbe vetett bizalom építi saját jellemüket, amely erőt ad választott hivatásuk kiteljesedésében!” – hangsúlyozta a zászlóánya.

Az ünnepségen a hagyományoknak megfelelően elismeréseket is átadtak. A Bolyai Vándorkardot Molnár Viktor hallgató zászlós; a Bolyai Díszőrt Kun Boglárka Réka hallgató zászlós; a Ludovika Emlékkardot Surman Dávid hallgató zászlós; a Kossuth Díszőrt Kovács Viktória hallgató zászlós; a Repülős Díszőrt pedig Szócsényi András hallgató zászlós érdemelte ki. Borgulya János hallgató zászlós kapta a Kvasz András Repülős Díszőrt kitüntető díjat; a Szent László Díjat pedig Horváth Ádám hallgató zászlós vehette át.

A díjakkal kapcsolatban dr. Lippai Péter dandártábornok megjegyezte: ezek jelképezik a hagyományokat, az elismerést, a kemény munkát, az elkötelezettséget, a nehéz és veritékes pillanatokot, de ugyanakkor a tehetséget és a céltudatosságot is. Hozzátette: ezeket kiérdemelni nem csak dicsőség, hanem életre szóló büszkeség is.

A megtartott ünnepségen dr. Lippai Péter dandártábornok, a Nemzeti Közszerológiai Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Kar dékánja leszögezte: a modern és ütőképes honvédség meg fogja érni az áldozathozatalt.

„Önök, végzős hallgatók, az egyetem falai között megismerték a vezetői gondolkodás sajátosságait, megtanultak csapatban gondolkodni és küzdeni, a gyakorlótéren egymást támogatva, egymást segítve végrehajtani a feladatokat és már kezdik érezni a haza szó igazi jelentését is. A Magyar Honvédség átalakul, és az új hadseregben nemcsak, hogy ott a helye a leendő tiszteknek, hanem a folyamat motorjaivá is fognak válni.” – fogalmazott a dékán.

Szöveg: Bányász Eszter, fotó: Rácz Tünde

Vadai Ágnes is belebotlott a Vitézi Rendbe

Bánó Attila, mno.hu, 2023.01.25.

Az Index.hu a napokban hírül adta, hogy Vadai Ágnes, a DK országgyűlési képviselője, honvédelmi árnékminiszter, a NATO parlamenti közgyűlése tudományos és technológiai bizottságának elnöke választ kapott egy Orbán Viktorhoz intézett kérdésére (Orbán Viktortól megkérdezték, hány vitéz van a magyar kormányban, 2023. január 19.).

Vadai Ágnes tavaly december 18-án írásbeli választ igénylő kérdést intézett a miniszterelnökhöz. A politikus levelében a Hvg.hu írásából (Vitézzé avattak egy államtitkárt, miközben a cím használatát is törvény tiltja, 2022. december 2.) idézte, hogy a világháború után a Vitézi Rend vezető testületét, az Országos Vitézi Széket feloszlatta az ideiglenes kormány „fasiszta politikai és katonai jellegű szervezetek” megszüntetését előíró rendelete.

A baloldali képviselő asszony fontosnak tartotta megemlíteni, hogy az 1947. évi IV. törvény 1. §-ának (1) bekezdése szerint „A magyar nemesi és főnemesi rang (herceg, őrgróf, gróf, báró, nemes, primor, lófő) megszűnik. A külföldi államfők által adományozott nemesi és főnemesi rangot jelző címek viselésére adott engedélyek, illetőleg az ilyen engedélyek jellegével bíró törvényi rendelkezések hatályukat veszítik.” Megjegyezte továbbá, hogy: „A jelen törvény 1. §-ában említett rangjelző címek, valamint a »vitéz« cím használata tilos.”

Megértjük, hogy a DK balliberális árnékminisztere szívesebben olvassa a Hvg.hu-t, mint a Magyar Nemzetet, ahol válaszoltunk a balliberális lap felvetéseire. Tájékoztatásul közöljük – hátha e sorok eljutnak hozzá –, hogy az említett törvényt egy a szovjet csapatok által megszállt, szovjetbarát kommunista bérencek által felügyelt országban alkották.

(Mint ismeretes, az 1945. novemberi választásokat követően a belügyi tárcát a Magyar Kommunista Párt szerezte meg, ami nagyban megkönnyítette későbbi, erőszakos hatalomra jutását.)

Vadai nem akadt fenn a fasiszta jelzón, ami talán arra utal, hogy a Vitézi Rend vonatkozásában ezt rendjén valónak tartja. Fennakadt viszont a magyar nemesi, főnemesi rangjelző címek, valamint a vitéz cím használatán. Nem szeretnénk visszatérni a kályhához és elmagyarázni, miért nem volt fasiszta a Vitézi Rend – miként vitéz nagybányai Horthy Miklós, a rend főkapitánya sem –, és miért volt aljas és a magyar történelemben példa nélküli az a kollektív büntetéshalmaz, amellyel a kommunisták sújtották a nemességet, a módosabb polgárságot és a parasztságot.

Csupán megkérdezzük: a totális tulajdonfosztás, a kitelepítések, az állásvesztés, a politikailag megbízhatatlannak tartott emberek, a hívők meghurcolása, egzisztenciális tönkretétele, s mindezek máig tartó anyagi és lelki hatásai felett el lehet siklani, de a vitézi cím visszatérése felett nem?

A szóban forgó törvénnyel kapcsolatban ismét idézzük Pokol Béla alkotmánybíró 2011-ben megfogalmazott álláspontját: „e téren nagy szabadsága van a törvényhozónak, és akár megszüntetheti, akár vissza is állíthatja a nemesi címek viselését, sőt ezek újbóli adományozásának rendszerét is, amíg ezek nem jelentenek kiváltságokat és plusz jogosítványokat az ezzel nem rendelkezőkkel szemben”.

Vadai ezúttal csak azt kérdezte a miniszterelnöktől: „Mennyi »vitéz« van a magyar kormányban és a kormánypártoknál?”

Értjük azonban, hogy neki és elvbarátainak valami bajuk lehet a (...) Vitézi Renddel, amely a Lovagrendek Nemzetközi Bizottsága által elismert és bejegyzett rend (...). Bajuk lehet, mert a rend egyre több prominens taggal büszkélkedhet, s nyíltan vállalja azt a hazafias, honvédő, keresztény-nemzeti szellemiséget, amely a jelenlegi magyar kormányt is jellemzi.

A DK honvédelmi árnékminiszterének kérdésére egyébként Dömötör Csaba, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára nemrég így válaszolt:

„Tisztelt képviselő asszony! [...] Szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy írásbeli kérdése kormányzati hatáskört nem érint, mivel az abban nevesített szervezet a kormánytól függetlenül működik. Emellett tájékoztatom, hogy a kormány a kérdés tárgyát képező nyilvántartást nem vezet, erre vonatkozó jogszabályi kötelezettsége nincs. Tisztelettel: Dömötör Csaba.”

Jó hír (bár Vadai Ágnesnek bizonyára nem annyira), hogy Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszter utasítása nyomán megváltozik egyes alakulatok neve. Ha a névadó katonahős vitéz volt, akkor a címet feltüntetik a neve előtt. Ez annál is inkább indokolt, mert egykor a vitézi cím, a főnemesi rangok, valamint a nemesi előnevek a személynév szerves részei voltak.

Jóleső érzésekkel tekintünk a vitéz Bertalan Árpád 1. Különleges Műveleti Dandár, a vitéz Szentgyörgyi Dezső 101. Repülődandár vagy a vitéz Vattay Antal Területvédelmi Ezred új nevére, s kívánjuk, hogy egyre több ilyen, a magyar vitézi hagyományokra emlékeztető névadás történjen.

Vadainak pedig e helyről is azt üzenjük, hogy bátran kérdezzen ezután is. Kérdezze meg például baloldali képviselőtársaitól, hogy hányan tagjai a Hagyományőrző Munkásör Társaságnak!

Az alábbi beszámolók a nagykanizsai Huszár András barátunk szervezésében létrejött eseményekről szólnak, kivonatosan. Értékes munkájához gratulálunk, hálásak vagyunk érte. A szerk.

Szerda este a hatodik alkalommal léphettek a „Hadak útjára” az érdeklődők. A hadtörténeti előadás-sorozat eseményére ezúttal is a nagykanizsai Halis István Városi Könyvtárban került sor.

A jelenlévőket Balogh László, Nagykanizsa Megyei Jogú Város polgármestere köszöntötte. Kihangsúlyozta, hogy városunk milyen komoly katonai múlttal büszkélkedhet, valamint azt is, hogy számos kiváló katona és katonatiszt köthető Nagykanizsához vitéz Szabadi Bélától kezdve vitéz Orbán Nándoron át egészen vitéz Oszlányi Kornélig.

Nagy megtiszteltetés volt számomra, hogy városunkban köszönthettem **Dr. Szakály Sándor** urat, aki a VERITAS Történetkutató Intézet és Levéltár főigazgatója, a Nemzeti Emlékhely és Kegyeleti Bizottság elnökhelyettese. Előadásának címe: *„vitéz Oszlányi Kornél ezredes és a nagykanizsai 9. könnyű hadosztály harcai a Don-kanyarban”*. A hallgatóság megismerhette vitéz Oszlányi életútját kaposvári születésétől kezdve az I. és II. Világháború csatamezőin át egészen a Cleveland városában, az emigrációban bekövetkezett haláláig. Egy rendkívüli katonatiszt képe sejlett fel előttünk, aki a magyar katonai erények tökéletes megtestesítője, számos magas rangú kitüntetés birtokosa, hazáját és családját rajongásig szerető ember volt.

Legnagyobb örömeimre igazán különleges vendégei is voltak az előadásnak, hiszen vitéz Oszlányi altábornagy úr unokái, dédunokája és ükunokája is megtisztelte az eseményt. Méltó örökösei híres elődjüknek, nagy szeretettel és féltő gonddal őrzik hős felmenőjük emlékét és szellemiségét.

(...) 2023. május 10-én immár a hetedik előadásra került sor a Hadak útján hadtörténeti előadás-sorozat keretében. Ez alkalommal **Németh Zoltán** nyugállományú őrnagy, vadászpilóta tartott vetített képes előadást. Minden idők legeredményesebb magyar vadászpilótájának fia, **Szentgyörgyi Dezső** volt a Hadak útján sorozat első előadója tavaly tavasszal. Sajnos ez alkalommal nem tudott személyesen jelen lenni, ezért rendhagyó módon, videóüzenetben mutatta be és méltatta régi jó barátját, Németh Zoltánt, akinek személye sok szempontból is különleges.

A rendszerváltás időszakában aktív vadászpilótaként rendkívül sokat tett azért, hogy megújuló magyar légierő a második világháborús hős elődök nyomdokaiba lépjen. Bajtársaival életre keltették a régi jelképeket, így 1945 után újra felbukkant az üvöltő puma fej. Felkutatták az egykori pilótákat és rövid idő alatt barátság szövődött köztük és a sokat megélt veteránok között, akik rendkívül boldogok és hálásak voltak, hogy a sok évtizednyi megaláztatás és elhallgatás után tisztelik és megbecsülik őket.

Szakály professzor és a szervezők

Felelevenedtek a régi történetek, amelyek mind-mind azt bizonyították, hogy a „régí” és az „új” Puma pilóták is bátor és összetartó bajtársi közösséget alkottak.

(...) Hétfő délután a nagykanizsai Tripammer utcai temetőben került sor a **vitéz Szabadi Béla címzetes karpaszományos őrmester** tiszteletére szervezett megemlékezésre, amelynek apropóját az szolgáltatta, hogy városunk hős fia 1914. május 8-án látta meg a napvilágot.

Ismertetem életének főbb állomásait, hosszabban beszéltem hőstettéről. 1939 tavaszán Kárpátalja visszavétele során ádáz csaták folytak Kiskolon térségében a környék magaslatainak birtoklásáért. A harcok során olyan kivételes bátorságról és hősiességről tett tanúbizonyságot, amellyel beírta magát a magyar hadtörténelem lapjaira. Zászlóaljának parancsnoka jegyezte fel Szabadi őrmester fegyvertényét, az Ő jelentéséből származik az alábbi idézet:

„Embereinek a kemény, félelmet nem ismerő, minden akadályon átgázoló, erélyes vezetője és élharcosa volt. Amikor az ellenség erős elködösítést végzett, alig pihenve, nem törődve a most már kis távolságról rájuk zúduló hatalmas tűzzel, felugorva ismét elsőnek rontott előre, maga után intve és buzdítva rajait, kik a lenyűgöző példa hatása alatt fanatizálva törtek utána.”

Végig legelöl haladt, ez okozta végzetét is. Súlyos lövés érte, kórházba szállították, de egy héttel később, 1939. április 2-án visszaadta hős lelkét Teremtőjének. Nagykanizsa polgárai megdöbbenéssel fogadták halálának hírére. Ravatala körül nagy tömeg gyűlt össze, majd a város által adományozott díszsírhelyen temették el. 1939. július 2-án - mint a Magyar Királyi Honvédség 4. tagjának - posztumusz a Magyar Arany Vitézségi Éremet adományozták számára.

Május 24.-én Poprádi Zoltán nyá. ezredes tartott vetítettképes előadást, **„Nagykanizsa, a katonaváros”** címmel. “Városunk komoly katonai múlttal és hagyományokkal büszkélkedhet. Számos kiváló katona született vagy teljesített szolgálatot Nagykanizsán, Thury Györgytől kezdve Szurmay Sándoron és Oszlányi Kornélon át egészen Szabadi Béláig. De eszünkbe juthat még a császári és királyi 48. gyalogezred, a 20. honvéd gyalogezred vagy éppen 9. könnyű hadosztály is. Nagykanizsa életében nagyon fontos szerepet játszott a Thury György Gépesített Lövészdandár, hiszen az utolsó katonai alakulat, amely

ez idáig városunkban állomásozott. A laktanyának mára nem sok nyoma maradt, de az ott szolgáló katonák és emlékeik velünk maradtak.

András a munkájáért egyébként május 18.-án, a Magyar Honvédelem Napja alkalmából a Magyar Hadisírgondozásért kitüntető címet kapta. A kitüntetést „a világháborúkban elhunyt katonahősök és polgári áldozatok emlékének megőrzése, valamint sírjaik felkutatása és gondozása érdekében huzamos időn át végzett” munkája elismeréseként vehette át. – a szerk.

Dobozy István: Hősök Napja Adelaide-ben

Kedves Honfitársaim! Hőseinkre emlékezni jöttünk össze, hogy megadjuk az emlékezés tiszteletét azoknak a bátor magyaroknak, akik tudva a rájuk leselkedő halálos veszélyt, mégis felsorakoztak a Haza hívó szavára. Fiatal életek ezrei végződtek ma már talán elfelejtett jeltelen katona-sírokban, ismeretlen, idegen mezőkön...

Azok a kivándorolt Magyar Harcosok, akik annak idején résztvettek a nemzet fegyveres ellenállásában és azért elvesztették a Hazájukat, megtört szívvel, de fölemelt fejjel, haláluk napjáig állták a szellemi harcot és keresztény hitük erősségével, rendületlenül szolgálták népünket és Hazánkat, bízva a szebb jövőben, az igazi magyar talpraállásban.

Ma a Hőseink tiszteletére, az emlékműnél elhelyezzük az emlékezés kegyeletteljes koszorúját, a virágaink meleg szeretetével. Mért kell nekünk ismételten emlékeznünk hőseinkre? Elsősorban azért, hogy hálásak legyünk a szabadságunkért.

A képen középen Dobozy István. Vendégszereplők: Hubbard Zsuzsa, Kolozs Eszter, a Kőrösi Csoma Sándor Program ösztöndíjasa Adelaideben, és Nagy Mária

Aztán azért, hogy tetteik minél mélyebbre szívünkbe vésse azt a tudatot, hogy jótetteinkkel megkönnyebbíthetjük mások életét. Nem szabad a múltnál ragadnunk, mert a hősi cselekedet nem csak egy időre szól, hanem egy folyamatos cselekedet életünk minden napján.

Igen, tudunk mi is hősök lenni egymás szolgálatában. Sokszor egy mosoly is reményt sugároz mások szemébe. A család, gyereknevelés, a magyar közösségi élet, az egymással való törődés, az idősekkel

szembeni türelmesség, az Istenben való bizalom hirdetése; mind olyan cselekedetek, amik áldozatot követelnek, mások javára. Lemondást, önmegtagadást és sok más mindennapi hősi cselekedetet, amik hozzátartoznak Hazánk és embertársaink szolgálatához.

Történelmünk ezer éven át a hőseink példáit emeli elénk. Nincs módunk kitérni a hűség elől. Költőink fénylő szavai is ezt idézik, köztük Timon Tibor Öröktűz c. verse. (...)

Napjainkban is van rengeteg lehetőség, ne mulasszuk el az alkalmat, mert ezek üdvösségünkre is szolgálnak. Tartsunk ki, mutatva a szeretet útját ebben az önző és haszonleső világban.

Hősök Napja Clevelandben 2023. május 28.-án. Sunset Memorial Park temető, magyar részleg a hősi emlékművel. Beküldte: Dobolyi Árpádné

Monostoriné Szeleczy Gabriella tanárnő: „... megcselekedték azt, amit megkövetelt a haza”

„Május utolsó vasárnapján a világháborúban részt vett 34 ország népe gyászba öltözik. Hiába nyílnak a napon a tavasz ezerszínű virágai, nem vidul fel a szem, mert a Hősök Vasárnapja van. Szomorúan kongó harangok kegyeletes ünnepekre hívnak.”

1938-ban így emlékezett meg a napról a Magyar Cserkész című újság képes beszámolójában, melyben Európa legnagyobb hősi emlékműveit is bemutatta. Akkor még nem tudhatták, hogy egy évvel később egy újabb, még pusztítóbb háború kezdődik, melynek nemcsak hősei, hanem áldozatai lesznek, mert a háborúknak főleg áldozatai vannak. Katonák, civilek, családok, anyák, apák és gyermekek, országok és nemzetek, közösségek.

Azután elkészülnek az emlékművek, mellyel megbecsülik az elesettek áldozathozatalát. Márványba, kőbe vésett, bronzba öntött művészi alkotások, melyek csendben várják a mindennapokban, hogy eljöjjön az ő napjuk, amikor fejet hajtunk, amikor elhelyezzük virágainkat, koszorúinkat. Mert kötelességünk az emlékezés.

Elkészült Nagytétény emlékműve is 1934 októberében. József főherceg és maga a miniszterelnök, vitéz jákfalvi Gömbös Gyula, Pest vármegye főispánja, valamint számos előkelő vendég és természetesen a helyi lakosság jelenlétében, hiszen Nagytétény hőseinek neve ragyogott aranybetűkkel a leleplezendő márványtáblán.

Frontharcosok, leventék és cserkészek díszmenete vonult fel. Lelkes szavakkal emlékeztek meg az 1. és 17. honvédgyalozezred, valamint a 32. és 69. közös gyalozezred hőseiről, amely ezredekben a nagytétényi katonák szolgáltak és harcoltak. Az egyházi áldás után leleplezték a turulos emlékművet, hogy örökre hirdesse azoknak a tényieknek a nevét, akik a hazájukért áldozták az életüket.

89 éve áll szilárdan a kőtömb ezen a helyen. Óvja-védi a magyarok turul madara, s ad feladatot nekünk, a ma élőknek. Egy főhajtás, egy csendes ima legyen május utolsó vasárnapjának, ennek a szép pünkösdi vasárnapnak a lélekemelő ünnepe.

Emlékezzünk ma tisztelettel hőseinkre, apáinkra, nagyapáinkra, dédapáinkra, s mindazokra, akik hazánk védelmében ezer év alatt elesetek, mert mindannyian értünk harcoltak. „... megcselekedték azt, amit megkövetelt a haza.”

Nagytétény, 2023. május 28.

Ratkay Zoltán Imre, HOHE vez. tag: Hősök Napja Mosonmagyaróváron

A Magyar Hősök Napjára emlékeztünk május 27-én a Rozália Kápolna előtt Mosonban. A HOHE helyi szervezete rendezésében 15 órakor kezdődött a megemlékezés. A Himnusz után Tóth Máté történész mondott ünnepi beszédet. Majd imát mondott Licz Csaba mosoni káplán a hősökért. Ünnepi műsort adtak a Haller Általános Iskola diákjai, majd a Darnózselin Ószirózsa Klub énekkara elevenített fel katonadalokat. Ezután koszorúzás következett. A Szózat és a Székely Himnusz zárta az ünnepséget. A narrátor Bérci Csaba volt, s Ausztriából is volt tíz hagyományörző vendégünk.

Adósai vagyunk hőseinknek

Május 28-án, Hősök Napján Budapesten Vargha Tamás, a Honvédelmi Minisztérium parlamenti államtitkára, miniszterhelyettes és Bozó Tibor altábornagy, a Honvéd Vezérkar törzsigazgatója tisztelegtek katonahőseink emléke előtt a Hősök terén álló Magyar Hősök Emlékkövénél, és koszorúztak. majd a sírkertben az I. Világháború hősei emléktáblájánál. „Adósok vagyunk hazánk minden fiának, akik valaha életüket áldozták a hazáért. Adósok vagyunk, mert őriztek, fenntartottak egy eszményt évszázadokon át, egy eszményt, amely ezeréves távlatban segítette Magyarországot, hogy itt maradjon Európa térképén.” Hozzátette, hogy hazánk azon kevés országok közé tartozik, amely a háború helyett a béke pártján áll. De a béke megtartása csak akkor lehetséges, ha Magyarország rendelkezik elrettentésre képes katonai erővel is.

Beküldte: Nagy László Gerő ny. ezredes, a HOHE alelnöke

Gondolatok hősök napján

Simonyi László (Chicago) volt központi vezetőnk, koreai veterán gondolatai:

Nagyszerű és becsülendő, ha megemlékezünk katonáinkról, akik országunk egyenruhájában, fegyverrel a kézben meghozták a legnagyobb áldozatot, az életüket adták a Hazáért. Voltak olyanok szép számmal, akik feláldozták önmagukat, s most mi is "...leborulhatunk a nemzet lelke előtt!"

De mi történik ezután? Mit tesznek azok a vezetők, miniszterek, politikusok, diplomaták, akik annyira tudtak hatni ránk a szavaikkal, hogy mi katonák hajlandók voltunk szó nélkül nekiindulni, ám győzni nem engedtek minket? Itt Amerikában például ezek után a Kongresszus rendre megszavazhat magának egy újabb fizetésemelést. S most majd hogy érzik magukat azok a katonák, akik életben maradtak egy ilyen háború után? Kiket kell ezekután kérdőre vonni? A katonákat, hogy nem győztek, mert Korea óta nem engedték őket győzni, hanem ehelyett évekig elhúzódó "részleges háborúkat" kellett viselniük?

És vajon mit gondolnak azok a katonáink, akik átérték ezeket a veszített hadjáratokat, majd azok, akik őket így megalázták, gyakran őket, a katonákat okolják a veszteségeikért! S nem a hadügyminisztereket vagy azok feletteseit, akik a veszélybe küldték őket megfelelő ellátás vagy utánpótlás nélkül, s megtiltották nekik, hogy győzzenek...

Valóban a katona a hibás, és nem a nagyszájú politikus vagy diplomata, aki nem adta meg a győzelemhez szükséges fegyverzetet, vagy politikai és sajtóháttérrel? Háborúba küldeni a katonákat anélkül, hogy győzni hagyjuk őket, mert a sok halott látványa a tévében rossz benyomást keltene a világ előtt? Ez az igazi háborús bűnösség, nem az, hogy egy bomba nem talált célba...

Az az amerikai felfogás, ami a koreai háború óta uralkodik, tehát háborúzás megfelelő lezárás nélkül, egy olyan ideológia, amit csak megfontolt sötét szándékok vezérelhetnek.

Csak úgy lehet igazságot teremteni, ha az ilyen háborúk után, amikor a katonák hazatérnek, a háborút elindító vezetőket állítják haditörvényszék elé, s eldöntik: Ki a felelős a háborúért?

A felelősséget nehéz vállalni, de ugyanolyan nehéz elodázní.

HALÁLOZÁS

-Simonyi László volt MHBK kp. vezető, **chicagai csoportunk** vezetőjének jelentése: “Kedves Gergő, sajnálom, hogy a húsvéti jókívánságok mellett azt is jelentenem kell, hogy **Bánáthy Jenő, régi hűséges bajtársunk**, 90 éves korában április 1.-én örökre bevonult az MHBK égi tagságába, ahol bajtársai és kedves felesége már rég várták. Bajtársi szeretettel, Laci”

RÖVID HÍREK, KIEGÉSZÍTÉSEK

-**Magas Dóra, Calgary-i csoportunk oszlopos tagja**, néhai Magas István 56-os szabadságharcos vezető özvegye két könyvvel kedveskedett szerkesztőségünknek, köszönjük szépen! “Kedves Gergő, ma adtam fel egy kis csomagot, amiben két könyv van. Az egyiknek Calgary magyarsága a témája, a másik pedig elhunyt férjemről és az eredeti Szabadságharcos Világszövetségről szól, tudom, hogy ez a téma is érdekli. Csatolom márciusi bálunk programfüzetét is. Üdvözlettel, Dóra”

-Clevelandi magyar öröm: A csaknem fél évszázados múltra visszatekintő **békéscsabai Országos Szólótáncfesztivál** 26. alkalommal került megrendezésre. Az anyaországi néptáncos mozgalom egyik legelismertebb megmérettetésén olyan elhivatott táncosok mutatkoztak be, akiknek a néptánc a lételemük, családi örökségük és nemzeti kincsük. De miért különösen érdekes ez az esemény a Bocskai Rádió és a diaszpóra számára? Azért, mert az idei megmérettetés győzteseinek között egy clevelandi illetőségű fiatal is szerepelt. **A Clevelandben felnőtt, de néhány éve Budapesten élő huszonéves Pigniczky Keve** személyisége, identitása a cserkész foglalkozások és regös táncos alkalmak közepette formálódott. Most ő **érdemelte ki a legjobbaknak járó Aranysarkantyús táncos címet**, melyhez neki és szüleinek is gratulálunk! (Bocskai Rádió, Cleveland, és a szerk.)

-**A clevelandi Fördös Katinka**, akivel a szerkesztő tavaly novemberben találkozott az ottani Magyar Kongresszuson, elküldött szerkesztőségünknek néhány **clevelandi vonatkozású MHBK- emléket**, így korábbi MHBK báli- és Anna-báli meghívókat. Köszönjük szépen, elviszem őket magyarországi archívumunkba!

-**A Miskolci Lengyel Nemzetiségi Önkormányzat** 2023. április 14.-én a szovjet kommunista megszárlás **katyni áldozataira való megemlékezést** és koszorúzást rendezett a minorita templomban lévő emléktáblánál, melyet szentmise követett. Szabó Mónika, MLNÖ elnök (beküldte: Fekete Dénes, HOHE Miskolc)

-**Pintér Kornél, a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet országos elnöke** jelentette, hogy szervezetük és a balatonfüredi Krisztus Király Plébánia 2023. április 30-án emlékmisét és koszorúzást tartott **Dr. Luttor Ferenc egykori szentszéki nagykövet, templomépítő balatonfüredi plébános** halálának 70. évfordulóján. (Luttor atya az 1945 után a kommunizmus elől Argentínába menekült magyarság egyik első lelkésze volt, a Buenos Aires melletti Platánoson nyugszik, a magyar angolkisasszonyok által vezetett iskola és kápolna temetőjében – a szerk.)